

□□□

1983

OG SEIER

INNHold:

Leder: Gjør klar til sluttspurt i vinterkampanja.....s	2
KV-programmet, kommentarer til bilaget jan/KOS.....s	3
Rød Valgallianse/kommunevalget, Aksel.....s	4
Bærum: Marxistisk Forum om skolepolitikk, Anskar.....s	5
Skolen er et redskap for borgerskapets diktatur, Anskar.s	6
AKP's svømmebasseng, medlem av DS/AU.....s	7
På veg mot enighet, Innleder svarer Kalle og Rolf.....s	9
Retting angående organiseringa av KK-arbeidet.....s	11
Oppfordring til partimedlemmene i Bærum.....s	12

LEDER:

GJØR KLAR TIL SLUTTSPURT !

Klassekamp-kampanja vinteren 83 går mot slutten. Mange partimedlemmer har jobba iherdig i ukene som har gått, og har brakt Akershus opp på et abonnementsnivå vi må helt tilbake til 79 for å finne maken til.

Slutten på 70-åra representerte et markert annet nivå enn de tre første åra av 80-tallet. Vi skal ikke her spekulere over årsaken til at det ble slik, men bare konstatere at nye kan tyde på at vi nå er i ferd med å erobre gamle høyder! Dette er i seg sjøl svært oppmuntrende, og kan kanskje innevarsle en ny tendens på flere områder.

Dermed ikke sagt at alt er som det skal med vinterkampanja og distriktspartiet sin innsats. Barometeret i lørdags-KK viser 83% oppfylling av målsettinga for Akershus sin del. Dette inkluderer også resultatet av RU og NKS sin innsats. Den fylkeds-sentrale oppsummeringa av distriktspartiet sin abonnementsverving viser 64% oppfylling når det står to uker igjen av kampanja. Det skal derfor holde med et nødscrik om vi klarer 100%. Samtidig stillte vi parola om 30% overoppfylling av målsettinga for å kompensere det frafallet vi veit vil komme. Bare sida desember 82 har 22 abonnenter stoppa abonnementet sitt i fylket, og dette utgjør en stor prosentandel av målsettinga i vinterkampanja.

Erfaringer fra flere områder viser at et stort antall partimedlemmer ikke ikke deltar i kampanja overhode, eller har verva en eller to abonnenter. Det er også eksempler på at hele avdelinger har falt utafor kampanja! Det er hevet over enhver tvil at hvis innsatsen til de partikameratene som i hovedsak bærer kampanja hadde gjennomsyra hele distriktspartiet og alle avdelingene, så skulle Akershus ha blitt et solid ankerfeste for partiavisa.

Men det er tid igjen! Flere av avdelingene som til nå har vært heller passive, begynner å røre på seg. Parola må være: Kast dere alle ut i sluttspurten!

Her er noen retningslinjer:

- Hvis ikke alle stoppa abonnenter er oppsøkt, skal dette gjøres straks.
- Deretter skal abonnentsvervinga rettes inn mot venner, kjente, slektninger og andre vi på forhånd kjenner og vet vil kunne ta abonnement.
- De som alt er i gang med abonnementsverving i forbindelse med dørsalg, fortsetter dette, men konsentrerer alle krefter på å dra iland abonnentene.
- Lørdagsabonnenter skal bare tegnes når det er helt klart at tilbudsabonement eller annet abonnement ikke er mulig å verve.

LYKKE TIL!

KK-ansvarlig/DS

PROGRAM

Forslaget til RV-program for Akershus har vært diskutert i distriktsstyret i partiet og på årsmøtet til RV i fylket. Enkeltpersoner har også kommet med kommentarer.

Det er enighet om at RV trenger et program. Det bør ikke være det av propagandaen som skal massespres. Til det bør det lages kortere løpesedler. Men spesielt interesserte bør få det. Dessuten trenger RV å utvikle politikk på flere områder, og å ha et program det skal følge i fylkestinget.

Det er også stor enighet om at forslaget er et brukbart utgangspunkt for det endelige programmet. Formen med både generelle synspunkter og konkrete krav i punkter etterpå bør opprettholdes. Likeså bør ikke programmet begrense seg til å ta opp bare fylkestingssaker, altså beholde den "bredden" forslaget har. Programmet har også fått positiv kritikk for å inneholde mange konkrete og bra krav.

SOSIALISMEN ER FOR DÅRLIG BEHANDLA.

Det er den viktigste kritikken som har kommet mot forslaget. Det må lages et eget avsnitt om sosialismen, og det må stå mere om det under enkelte avsnitt. Forholdet mellom reform og revolusjon må tas opp i denne sammenhengen.

FOR LITE KLASSEPREGA.

Det er en annen viktig kritikk som har kommet, og som må få konsekvenser for det videre arbeidet med programmet.

FOR DÅRLIG PÅ HVA RV VIL GJØRE.

Det må stå mere om at RV ikke kan ordne opp med disse sakene og om at folk må slåss sjøl. Samtidig må det stå mere om hva RV kan og vil gjøre. Det må stå mere om at vi vil samarbeide med dem sakene gjelder, at vi vil avsløre korrupsjon, stille de andre partiene ansvarlige for det de gjør, foreslå ting i fylkestinget osv.

FORHOLDET TIL STATEN.

Dette er egentlig to saker. Forholdet fylket-staten er for dårlig behandla - bl.a. gjelder det fylkets økonomi. Vidre er det et spørsmål i hvilken grad vi skal ta opp krav som retter seg til staten og ikke bare gjelder fylket vårt. Det er enighet om at en del rikspolitiske krav må med som f.eks. boligpolitikk. Men samtidig må vi unngå at det blir et rikspolitisk program. Skal det f.eks. behandle både vidregående skole og grunnskolen? Skal det si noe om skattepolitikk og oljeinntekter. Her er det uenigheter.

SUPERMAKTENE

Dette avsnittet er rotete og må skrives om av den grunn. Men det har også politisk svakhet. USA og NATO er for dårlig behandla. Det må stå klart at vi tar avstand fra USAs atomstrategi bl.a. Det må også sies noe om hvorfor supermaktene truer verden. Sjøl om det ikke er ment slik, kan programmet tolkes dithen at det er våpenkappløpet som i seg sjøl er trusselen.

KONKRETE KRAV.

Der har kommet inn en del forslag til nye og forbedringer av krav som står. Det vil føre for langt å ta opp alle her. Men på alle punkter av programmet har det kommet inn forslag.

DU KAN HJELPE TIL

Nå er det for få som føler seg ansvarlige for at det skal bli et bra RV-program. Du har helt sikkert synspunkter på et eller flere avsnitt i programmet. Kanskje sitter du også inne med kunnskaper som bare du har i RV. Dette er et rop om hjelp. Skal RV-programmet bli virkelig bra, må flere kaste seg inn i arbeidet. Skriv noen ord og send det til RV i Akershus ved Aksel Nærstad, Fredbosv. 72 1370 Asker.

Rød Valgallianse

Det jobbes med RV-listene i de kommunene vi prøver å stille liste og i fylket. Det er helt klart at vi kommer til å stille lister flere steder i fylket enn noengang før, og for første gang stille til fylkestingvalget. Dessverre ser det ikke ut til at det blir liste i Lørenskog slik vi har satsa på, men de andre stedene som har vært nevnt før, ser det ut til å gå.

Det varierer mye fra sted til sted hvor langt en har kommet og hvor omfattende < RV-arbeidet drives. Bærum har fint og jævnt arbeid. De satser virkerlig på å komme inn, og vil klare det dersom innsatsen vidre står i stil til begynnelsen nå. I ullensaker og Skedsmo drives det også RV-arbeid. De andre stedene er det folk som jobber med listene i alle fall. Det er lenge igjen til valget, så det er ingen fare. Men det begynner å haste med listene og lokalt program/merkesaker.

KVINNER - ET PROBLEM.

Neida, det er ikke kvinnene som utgjør problemet. Men det er problemer med å få nok jenter på de øverste plassene. Mye av det skyldes dårlig fostring av kvinner over lang tid, at det er de som tradisjonelt minsker sin aktivitet når familier stiftes o.l. Det er også sann at de tøffeste/flinkeste jentene driver med mange forskjellige viktige oppgaver, og at det ikke er så lett å hoppe vekk fra dem og over på RV. Dette er de viktigste grunnene til de problemene som er med jenter på listene.

Men i tillegg til det er jentene for lite dristige til å satse - til å slåss seg fram eller til å ta utfordringene. Ta Rælingen som har mange dyktige kvinner som er aktuelle til 1. plassen. Foreløpig står det en mann øverst på lista.

Ikke noe galt med Pettern, men det burde da stå ei jente på topp i Rælingen, jenter

Til fylkeslista har det vært flere kandidater til første eller anneplassen, men foreløpig står vi uten noen kvinner som er aktuelle til en av disse plassene. Det må løses for noen fylkeliste uten kvinne på en av de to første plassene kan vi ikke stille med.

Men det finnes lyspunkter. Gunn Frisholm blir ganske sikkert førstekandidaten i Ullensaker. < Jenter - kast dere inn i arbeidet med å få mange jenter høyt opp på listene. Gutter: slipp jentene fram, og vær med på jakten etter flere kvinner til listene.

FREMMEARBEIDERE.

For første gang vil fremmedarbeidere få stemmerett. Det er viktig å få noen på listene. Foreløpig har de i alle fall en i Bærum, men resten ser tynt ut. Skedsmo jobber riktignok med det, men det er vel ikke klart ennå.

Men fremmedarbeiderene bør ikke bare bli listefyll. RV må ta opp deres politiske krav, gå i mot rasisme og hets som kommer mot fremmedarbeiderne i forbindelse med krisa.

UNGDOM.

Partiet har ikke gjort for mye med ungdomssaker. I valget må vi legge større vekt på det. Samarbeid med Rød Ungdom der de er, og ta opp ungdommens situasjon også på de andre plassene.

Aksel.

BÆRUM: MARXISTISK FORUM OM SKOLEPOLITIKK

Bærum AKP (ml) har en møteserie som kalles Marxistisk Forum. I november sto skolepolitikk på dagsorden. Dette er ikke noe referat fra møtet, bare noen problemstillinger jeg sitter igjen med.

La meg likevel starte med å skrive at MF i Bærum ser ut til å ha blitt en solid suksess. For tredje gang i høst fylte vi lokalet. Denne gangen var vi over 30 stykker, og et mindretall var partimedlemmer. Diskusjonen var frisk med store motsetninger, og behovet for å følge opp til våren er åpenbart.

Jeg har i en annen artikkel noen prinsipielle betraktninger om vår (manglende) skolepolitikk. Innholdet i artikkelen (Skolen er et redskap...) er stort sett identisk med min intrøduksjon til møtet, der jeg var møteleder.

Diskusjonen ble ført langt snere, slik jeg ser det. Det ble en diskusjon der forskjellen mellom AP's og H's skolepolitikk ble det store stridsspørsmålet. Innlederne, en lærer og en elev, (ingen snakket på vegne av partiet eller RU) tok opp spørsmålet om nivåsenkning, enhet lærer/elev, skolens klemme mellom mål og midler.

Etter diskusjonen sitter jeg med følgende spørsmål:

- Vi lærer ikke mindre idag enn før, men vi lærer andre ting og på andre måter. Hvorfor? Drivkrefter i skoleutviklinga?
- Hvem definerer hva som er viktig kunnskap?
- Trenger vi konkrete kunnskaper, eller

- Trenger vi konkrete kunnskaper eller ~~har~~ vi "lære og lære"? (Metoderettet læring)
- Var skolen før bedre eller dårligere egnet til å ivareta elevenes (arbeiderklassens) behov?
- Kan det bygges kamfelleskap mellom elever og lærere?
- Kan skolen være en motvekt mot samfunnet? (På stand fra møtet: Skolen er i forhold til annen påvirkning, den eneste som ikke er kjøpt og betalt på forhånd).
- Tidlig eller sein differensiering. Begynnende yrkedsutdanning i grunnskolen?
- Ønsker vi ro i skolen?
- Ned med pedagogikken (er lærerne for glad i faget sitt, sin posisjon, sin yrkedsbeskyttelse? Hva med andre yrkedsgrupper i skolen?), og mye mer.

Dette er hult til bult for noen av de sakene som ble nevnt. Jeg savnet en diskusjon om likheten mellom AP's og H's skolepolitikk. Jeg savnet ressursproblematikken, jeg savnet klasseperspektivet.

Likevel, et bra møte, et mulig grunnlag for videre diskusjon. Vil du delta i den diskusjonen? Er du ikke lærer, sa du? Kanskje desto viktigere at du mener noe. Vi har et grunnsyn som kommunister. Nå er det på tide at vi bruker det i skoledebatten også. Dette kan du mene noe om, uansett hva du har som yrke.

Du skriver et innlegg, da. For noe har vel provocert deg?

Anskar

SKOLEN ER ET REDSKAP FOR BORGERSKAPETS DIKTATUR BADE UNDER AP OG HØYERE

Vi må innrømme at vi i AKP ikke har noen egentlig skolepolitikk. Vi har ingen politikk for skolens innhold under kapitalismen, og vi har ingen politikk for skolen under sosialismen.

Riktignok arbeider vi politisk med skolespørsmål, men det begrenser seg stort sett til kamp for å beholde midler i skolen, til å drive kamp for elevenes demokratiske rettigheter og til kamp for lærernes lønns- og arbeidsforhold. Disse sakene er svært viktige, og vi må bli flinkere på disse områdene. Samtidig er ikke det nok!

Noen tanker til videre diskusjon: Under borgerskapets diktatur, som i alle andre samfunn, er skolen en del av samfunnet, - først og fremst et redskap for den herskende klassen. Skolen skal:

- 1) Lære elevene borgerskapets livssyn, pengemaktas ideologi.
- 2) være en sorteringsmaskin for arbeidskraft.
- 3) Undertrykke arbeiderklassen. frata den selvtilit og opprør.

Samtidig skal ikke skolen koste mer enn nødvendig (helst mindre). Kort sagt: Skolen er en del av borgerskapets diktatur. Vi har netto

Vi har nettopp gjennomført en streik mot rejeringas forslag til statsbudsjett. Et forsvar for skolen, - bor borgerskapets skole. Hvorfor det? Tren: ger arbeiderklassen skole? Skal vi som kommunister forsvare skolen? Kan vi kjempe for en bedre skole for arbeiderklassen, eller skal vi bekjempe skolen?

Hvorfor gjør elevene fra arbeiderklassen det dårligere faglig (så vidt jeg vet), enn elever fra borgerskapet og småborgerskapet? Er det et spørsmål om innhold eller arbeidsmetoder? Hva med 9-årig skoleplikt? Er det bare en måte å skjule arbeidsløshet på eller er det en reform vi er for? Spørsmålene står i kø.

Min påstand er at vi idag først og fremst er lammet i forsøket på å utvikle en politikk for skolen fordi vi har illusjoner om skolens frie stilling. Vi er blitt lurt til å tro at hovedskillet i norsk skole går mellom Ap's og H's skolepolitikk. Vi ser ikke, eller tar ikke konsekvensen av at begge partiene, her som i de fleste andre politiske spørsmål, fører en nokså lik politikk. Begge fører borgerskapets skolepolitikk.

Jeg vil videre påstå at vi som lærere, uansett hvor progressive vi er, - i hovedsak er formidlere av borgerskapets ideologi og behov. Vi kan til en viss grad sette vår ideologi opp mot borgerskapets og få små drypp sosialisme inn i et hav av borgerlig ideologi. Mer tror jeg ikke vi betyr som progressive lærere. Rettere sagt, vi kan ikke være SOSIALISTISKE LÆRERE, vi undertrykker elever fra arbeiderklassen for borgerskapet og kommer derfor objektivt i et motsetningsforhold til elevene, selv om vi skulle tilhøre samme politiske parti eller bekjenne oss til samme samfunnssyn.

Vi må bli flinkere til å diskutere skolens innhold (både emner, omfang, metoder og stoff), altå det vi kaller pedagogikk, i videste forstand. Men jeg er mot en pedagogisk diskusjon som ser bort fra 1) klassekampen i samfunnet, 2) økonomi.

Vi førte endeløse diskusjoner om karakterspørsmål i sin tid. Nå må vi hindre at diskusjonen om nivåsenking blir ført på samme måten.

Nivå iforhold til hva? Borger-

skapets eller arbeiderklassens behov? Dette er viktig! Ikke hvor mye kunnskap, men hvaslags? Hvem bestemmer hva som er viktig kunnskap?

Vi kan ikke forme skolen under kapitalismen, men vi kan stille opp alternativer innenfor dagens skole, men særlig slike alternativer som peker fram mot sosialismen.

ANSGAR/lærer i u.skolen

Fram for AKP(m-l)s SVØMMEKNAPP!

TILBAKEGANG I MASSEARBEIDET?

Flere beretninger fra avdelingene forteller om at massearbeidet går tilbake. Sjølsagt er ikke situasjonen helsvart. Det er mange eks. på bra massemobilisering og god kontakt med massene. Men la oss likevel reise kampen mot de negative trekk som fins i tide.

MONOPOLISERING OG UENIGHET

Jeg trur det er to hovedårsaker til denne negative utviklinga.

For det første har vi gjennom partikrise grovt sett fått en deling av partimedlemmene i aktive og passive. Med andre ord monopolisering. Noen relativt få medlemmer sitter med storparten av de interne oppgavene. Resten er mer eller mindre passive. De ledende medlemmene er ofte også de mest framskredne i massearbeidet, men får nesten ikke tid til å jobbe blant massene på grunn av de interne oppgavene.

Her bør vi bruke Maos metode med en

tredeling av kaderen. De ledende må jobbe for å utvikle mellomkaderen i avdelingene, og på denne måten trekke de mest passive med seg.

Dette krever en del jobb sjølsagt, men det betaler seg i lengden. Det krever at en tar for seg hver enkelt kamerat, går gjennom situasjonene hans, gir rettleiing og stiller konkrete oppgaver, kontroller underveis. Denne oppgava må avdelinga som helhet gå løs på. Les K.E. om kaderfostring i TF juni, og bruk den!

For det andre er mange medlemmer uenig i partilinja på ett eller flere spørsmål. Dette forplanter seg til andre områder i form av generell ulyst til å jobbe, og ut av dette vokser det ei linje: Vi skal ikke mobilisere!

HVA BLIR FØLGEN? EI DØDSLINJE!

Følgen av ei slik linje blir at vi ikke tar vare på og utvikler de folka som søker seg mot partiet eller utvikler seg i bra retning. For et parti som vårt er det i lengden ei

dødslinje å ikke bygge opp et stort og pålitelig omland. Idag er borger-skapet nokså liberalt (på overflata) overfor oss. Men hvor lenge kan vi regne med at det vil vare, nå som det politiske klimaet og klassekam-pen hardner til? Uten et stort og stødig omland som stiller opp og for-svarer oss blir det en lett sak å isolere oss. Slikt har skjedd før.

VARIGE FRONTER OG RØDT MILJØ

For å ta vare på, fostre og videre-utvikle sympatisørene må vi ha noe å tilby dem. Helst bør alle lag drive et fast og varig organisert frontarbeid. Aller helst på to nivåer: For det første fronter som er nært knytta til partiet, som KK-gruppe, RV-gruppe o.l. Dette trenger vi sjølsagt sjøl også. For det andre i andre typer masse-organisasjoner, som Afghanistan-komite, Palkom, NTA, fagforening osv. Poenget her er at partilaget driver et systematisk arbeid i slike fronter, der det blir et progressivt miljø som vi kan trekke folk med i.

Vi må ikke stille oss sjøl i den situasjonen at vi blir kjent med en progressiv type, og så har vi ingenting å trekke han/henne med i utenom 1.mai-arbeid én gang i året!

Ikke minst er det viktig å ha et "rødt" miljø, for all erfaring tyder på at den måten folk blir progressive eller revolusjonære på, er gjennom personlig kontakt med kommunister og andre revolusjonære.

Folk er jo ikke statiske -- enten går de mot høyre, eller de går mot venstre. Uten kontakt med oss vil 99% gå mot høyre. Det nytter ikke å ha sympatisørene "liggende på frysen". Da oppdager du bare plutselig at de har blitt SV-ere eller har gått inn i DNA!

MOT BYRAKRATI OG OVERORGANISERING!

På kort sikt er det langt fra nød-vendig med en fast organisert front for å drive massearbeid eller trekke andre med. Det trengs ingen Palkom for å drive støttearbeid for PLO. Det går fint an å få med seg noen folk, få tak på løpesedler, skaffe seg noen bøsser og samle penger og

spre informasjon om PLO. Det er ikke nødvendig å sitte på møte etter møte og diskutere hvordan dere skal få igang verve- og fornyingsarbeid før KK. Det som trengs, er å få med seg én eller to, gå ut på gata og sette igang. Eller starte helt aleine, og stolt komme tilbake med noen nyverva abonnenter! Da går det lettere etterpå å få andre med.

En god regel er: Først mobilisere, så organisere.

GA UT BLANT FOLK! DET GJØR IKKE VONDT, OG ER IKKE FARLIG.

Jeg trur mange ville ha godt av å lese "Noen spørsmål vedrørende metodene for ledelse" av Mao igjen. En god artikkel kan ikke leses for ofte. Iallfall ikke denne.

Vi må ikke være politiske pyser som står på stranda og bare kjenner på vannet med stortaa! Det er ikke kaldt, hopp uti! Det er blant arbeidskameratene og annet bra folk vi finner mange av de synspunktene vi må bygge politikken vår på. Den veit best hvor skoen trykker som har den på. Hvem kan fortelle oss om virkningene av boligpolitikken? Hvem veit hvilke synspunkter vi må be-kjempe for å bygge opp støtte til Polarbeiderne?

Vi må lære av folk, og vi må sjøl skolere folk, i den daglige omgangen og i mer organiserte former. Dette er nødvendig om vi skal kunne reise massene til kamp, og sjøl kunne bli en ledelse for denne kampen, en ledelse som virkelig duger, en ledelse som folk har tillit til. Vi må vise både for oss sjøl og andre at partiet trengs, at det har ei oppgave å fylle, at det ikke er noen andre som kan eller vil fylle denne oppgava.

AU-medl.

PÅ VEG MOT ENIGHET?

INNLEDER SVARER KALLE OG ROLF

Det synes som om vi har kommet fram til en større grad av enighet på det som var utgangspunktet for denne diskusjonen, nemlig kapitalismen sin økonomiske utvikling som grunnlag for den revolusjonære kampen. Det virker på meg som om det har vært utvikling av standpunktene.

Kalle sa i juni-Kos: "Kapitalismen har utviklingsmuligheter så lenge arbeiderklassen ikke er subjektivt revolusjonær, men når dette skjer ligger den farlig nær grensa". Jeg innbilder meg at det ligger en utvikling av dette synet i Kalles innlegg i jan.-KOS, der han bl.a. sier: "Den økonomiske utviklinga under kapitalismen legger med nødvendighet grunnlaget for sosialismen

Jeg er noe mer usikker på Rolf som i sept.-KOS sier: "Ser vi bare på de økonomiske forholda, så vil kapitalismen stadig "utvikle" seg: Utvikle prod. kreftene, rasere dem, utvikle osv. Men også her mener jeg det må ligge en utvikling når du så sier i des.-KOS: "...utviklinga av prod.kreftene underminerer kapitalismen, (at) den får det stadig vanskeligere med å fungere både som økonomisk og politisk system etterhvert som prod.kreftene utvikles".

For min egen del er det sikke riktig at jeg i de første innlegga reduserte betydninga av klassekampen vis å vis den reint økonomiske utviklinga, sjøl om jeg i utgangspunktet advarte mot nettopp dette.

Nå synes vi å ha blitt enige om følgende: Kapitalismen har en økonomisk utvikling som skjerper de sykliske

krisene, som legger stadig større vekslar på arbeiderklassen og som derfor er et materielt grunnlag for skjerpa klassekamp. Det som er blitt pekt på som viktig årsak til kapitalismen sine akselererende vanskligheter er motsigelsen mellom produksjon og konsumpsjon som følge av produktivkreftenes utvikling. Dette synet står, så vidt jeg kan se, uimotsagt. Hvor vidt det er noe fornuft i det, vil forhåpentlig vise seg under "Kapitalen"-studiene.

Når det gjelder spørsmålet om kapitalismen er progressiv eller ikke (!?), så synes jeg Rolf drar det riktig når han sier kapitalismen er reaksjonær, men ikke utlevd. Jeg skulle kanskje sett dette skillet sjøl, og urødig diskusjon (?) hadde vært unngått. Det gjorde jeg altså ikke.

FORTSATT UENIGHETER?

Kalle stiller spørsmål om jeg tenker meg sosialisme uten revolusjon. Jeg får lyst til å stille et spørsmål tilbake: Kalle, er ikke du innimellom en svært uoppmerksom leser? Spørsmålet ditt harmonerer også svært dårlig med det du sjøl oppsummer vi er enig om.

ARBEIDERKLASSENS BEVISSTHETSNIVÅ

Her ligger det kanskje mer å diskutere. Først en avklaring. Jeg mener ikke at partiet sin propaganda skal begrense seg til å forklare klasseundertrykkinga utelukkende ved å begrense seg til rein økonomi og til krisa. Også her er du uoppmerksom når du leser innlegga mine. Du begrunner påstanden ved å vise til des/KOS s. 25, men hva

om du leste innledninga i samme artikkel omigjen.

Derimot mener jeg at kapitalismen sin "funksjonsdyktighet" setter grenser for mottakeligheten for denne propagandaen generelt i arbeiderklassen, eller i hvilken grad arbeiderklassen blir revolusjonær gjennom denne propagandaen. Samtidig er det klart at utbyttinga av arbeiderklassen ikke er til å komme fra når vi skal forklare undertrykkinga i alle dens former.

Så spør Kalle meg om det kan tenkes at kapitalismen er "funksjonsdyktig", men at arbeiderklassen likevel gjør revolusjon p.g.a. fascistisk undertrykking. Et litt for kort svar på det er at jeg oppfatter fascisme som et svar på økonomisk krise i kapitalismen/økt klassebevissthet i arbeiderklassen.

Et annet svar er at jeg mener det ikke var utelukka med revolusjoner i 30-åra (det var jo slike revolusjoner), men jeg ser det ikke som tilfeldig at det idag ikke er noe sosialistisk land i Europa.

Jeg mener, som du gjør Kalle, at spørsmålet om arbeiderklassens bevissthet er viktig. Jeg tror også vi er langt mer enig etter hva du skriver i siste innlegget ditt (jan./KOS)

REVOLUSJONER OG SOSIALISTISK BEVISSTHET

Du skriver: "Dette betyr ikke at de (arbeiderne, arbeiderklassen) vil være kommunister. Men det betyr at de vil være revolusjonære". Les resten av dette avsnittet og avsnittet etter.

(s. 20, spalte 2, nederst.) Se dette så i sammenheng med det skillet du her gjør mellom revolusjonær og sos-

ialistisk bevissthet, og husk så tilslutt på: Jeg har aldri, som du tillegger meg, sagt "bare en liten del av arbeiderklassen vil være subjektivt revolusjonær". Jeg har sagt: Bare en mindre del av klassen vil slutte opp om partiet sine sosialistiske målsettinger, dvs. ha sosialistisk bevissthet. At det vil være mange nivåer i arbeiderklassens forståelse for hva som skjer og hva som er målet.

Hvis du holder fast ved det du sier i de to nevnte avsnitt, så må du så vidt jeg kan forstå, også være enig i dette.

DISKUSJONEN OM PARTIETS SÆRSTILLING

Spørsmålet er så hvilke konklusjoner vi trekker, og nå (endelig) nærmer vi oss diskusjonen om partiets særstilling under sosialismen. Som en åpning på denne diskusjonen vil jeg stille deg dette spørsmålet:

Du forestiller deg sjøl den muligheten at store deler av arbeiderklassen støtter og deltar i revolusjonen, uten å ha tilstrekkelig forståelse for de sosialistiske målsettingene og hva de krever av ressurser i bygginga av sosialismen. Du veit samtidig at at det i en slik situasjon vil det være reaksjonære krefter i sving, som agiterer mot partiet og bygginga av sosialismen. Hvordan kan du da være uenig i at det hviler et spesielt ansvar på partiet som representant for arbeiderklassen sine objektive målsettinger og klasseinteresser? Også overfor klassen sjøl?

FORTS: SIDE 11

LITT OM FORHOLDET MELLOM PARTIET OG KLASSEN UNDER SOSIALISMEN:

Noe av det viktigste for partiet under bygginga av sosialismen slik jeg forstår det, er å gradvis oppheve arbeidsdelinga mellom produktivt arbeid og politisk ledelse. Mye av realiseringa av selve kommunismen ligger i dette.

Det er ikke mulig å oppheve denne arbeidsdelinga uten i samarbeide med arbeiderklassen sjøl! Det er like umulig som å få en vingeklipt fugl til å fly. Med hensyn til den strategiske oppgava til partiet, med hensyn til målsettinga til sosialismen, er det derfor helt nødvendig med enhet og samarbeide mellom partiet og klassen. Partiet kan ikke tåle å komme i motsetning til klassen. Bygginga av sosialismen kan ikke engang tåle at store deler av klassen forholder seg nøytral til partiets politikk. Den fordrer aktiv oppslutning, uansett hvilket nivå av forståelse dette skjer på. Alt annet

gjør hovedoppgava til partiet umulig å gjennomføre.

Det betyr ikke at partiet ved makta bare kan gjennomføre "populære" tiltak. Det ville være umulig. Det betyr heller ikke at partiet aldri må komme i motsetning til deler av klassen i enkelte situasjoner. Men helhetlig fordrer bygginga av sosialismen aktiv tilslutning fra arbeiderklassen som klasse.

Jeg har tidligere blitt angrepet for å ha sagt at partiet under sosialismen representerer arbeiderklassens objektive interesser, også overfor klassen sjøl. Bl.a. Kalle har kalt dette et opplegg for "partidiktatur". I så fall er jeg for "partidiktatur"! Samtidig står dette "diktaturet" ikke i motsetning til arbeiderklassens aktive oppslutning. Tvertimot, det fordrer en slik oppslutning. Derfor, Kalle, dette siste spørsmålet: Hvorfor kaller du det "partidiktatur"?

RETTING ANGÅENDE ORGANISERINGA AV KK-ARBEIDET.

I KOS/januar s. 6-7 er gjevn-gitt en kommentar fra "KK-utvalget". Det fins ikke noe slikt organ i distriktet. Det nevnte KK-utvalget viser til et møte mellom KK-ansvarlig i DS og i UDS'ene.

DS har tidligere behandla et forslag om å opprette et KK-utvalg i distriktet. Dette forslaget blei forkasta og DS vedtok i stedet at "KK ansvarlig må i første omgang knytte til seg KK-ansvarlige i UDS'ene og spesielle avdelinger." Dette vedtaket står fortsatt ved lag.

Grunnen til dette vedtaket er at DS vil legge den politiske ledelsen av KK-arbeidet i distriktet til DS/AU og KK-ansvarlig i DS, og ikke delegerer det (vekk) til et KK-utvalg. Samtidig skal KK-ansvarlig i DS jobbe sammen med og gjennom KK-ansvarlige på lavere nivåer. Især UDS'ene.

På denne måten vil vi prøve og oppnå både sentral politisk ledelse i KK-arbeidet og på alle nivåer, og samtidig sikre bakkekontakten for KK-ansvarlig i DS

DS/AU

obs

AFGHANISTANKOMITEEN I ASKER HAR BEHOV FOR HJELP FRA ANTI-IMPERIALISTER

I BÆRUM!

Afghanistankomiteen i Asker har igang en innsamlingsaksjon som skal finansiere et feltsjukehus og en våpensmie i provinsen Nuristan i Afghanistan. Tilsammen skal det samles inn 120.000 kr. Komiteen har laga andelsaksjer med pålydende 100 kr, 500 kr, 1000 kr og 5000 kr. De to siste skal selges til bedrifter, forretninger, klubber og fagforeninger. Det er dette de først og fremst ber om hjelp til. Seinere vil det bli aktuelt å gå på dørene med de to rimligste aksjene.

Asker-komiteen har av naturlige grunner vanskelig for å aktivisere seg fullt ut i Bærum, noe som kan bety 50-60.000 kroner mindre innsamla. Bærum er med andre ord svært viktig i denne innsamlinga!

Fins det partikamerater i Bærum som har tid, anledning, lyst til å delta i dette arbeidet? Kom fram, gi lyd! Det står om viktig hjelp til motstandsbevegelsen i Afghanistan! (Alt materiale foreligger, alle utgifter vil bli dekket.)

Noe alle partimedlemmer i Bærum kan gjøre uansett hva de har av tid og anledning er å gjennomføre følgende trepunktsprogram:

- 1) Sette seg ned og tenke seg grundig om: Fins det uavhengige folk i Bærum som kan tenke seg og tenne på denne oppgava?
- 2) Ta kontakt med dem, forklare oppgava og høre om de er interessert.
- 3) Melde fra om interesserte over tlf. nr. 79.75.33. (Muri)

Denne oppfordringa er meget alvorlig ment, og bør derfor også taes alvorlig opp.

Anti-imp./ansv. DS